

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2565

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Learning Strategies by using Problem-based learning

for Third-Year English Students,

Faculty of Humanities and Social Sciences,

Ubon Ratchathani Rajabhat University

กรณิกา นาคพันธ์ แก้วสมุทร* และกัญญารัตน์ ศรีสวัสดิ์

Kannika Nakphan Kaewsamut* and Kunyarat Srisawat

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences,

Ubon Ratchathani Rajabhat University

***E-mail: chutimon.s@ubru.ac.th**

Received: Sep 14, 2021

Revised: May 25, 2022

Accepted: May 25, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียน

เรียนรายวิชา 1553431 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการฝึกโดยการจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงขึ้นและนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.62)

คำสำคัญ: การพัฒนา ทักษะการอ่าน แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Abstract

This quantitative researched were to comparison the students' English reading skill of third-year students and study the students' opinions toward problem- based- learning. The sample consisted of randomly selected 132 third-year students, faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University who attended 1553431 English literature in second semester of the academic year 2021, the experimental research. The research instrument was a questionnaire and test. Qualified research instrument consisted of mean, Standard Derivation and Conbach's alpha coefficient. The results showed that the students' English reading skill after studying problem- based learning was significantly higher than before. The students' opinions toward problem- based learning were at a good level ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.62).

Keywords: Development, Reading Skill, Problem-based learning

1. บทนำ

การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษสำหรับทุกคนในทุกช่วงทุกวัย ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารในระบบออนไลน์ เป็นความเปลี่ยนแปลงของการสื่อสารจากจดหมายเพื่อข้อความเป็นการให้ข้อมูลทางระบบอินเทอร์เน็ตนี้มากกว่า การอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญมากเพราะเป็นโลกการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ผู้อ่านภาษาอังกฤษได้ก็ย่อมมีความได้เปรียบในการค้นคว้าข้อมูล หรือเข้าใจความหมายมากกว่า ดังจะเห็นได้ว่า นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ออกโดยกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายแก่ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Ministry of Education, 2016) มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้เพื่อก้าวทันโลกกว้าง โดยระบุว่า ให้ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ซึ่งมีการกำหนดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้เรียนระดับมัธยมปลายจะต้องสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้ ส่วนในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนจะต้องสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลายและเข้าใจความหมายแฝงได้ โดยรวมไปถึงความสามารถในการอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับได้ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Ministry of Education, 2016) ถึงแม้ว่าการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจะเน้นการสอนอ่านเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ แต่ผู้เรียนก็ยังมีการขาดความรู้ภูมิหลัง ที่ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจบทความภาษาอังกฤษ ธัญลักษณ์ เพียรจัด (Peanjud, 2004) พบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ 1) ผู้อ่านขาดความรู้หรือภูมิหลังของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องจึงทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ในการอ่านหรือบางครั้งอาจมีความรู้เดิมแต่เลือกนำมาใช้ผิด เนื่องจากขาดความ

บกพร่องในการใช้ภาษาที่สอง 2) ผู้อ่านไม่มีความรู้เพียงพอหรือมีทักษะไม่มากพอที่จะนำเอาโครงสร้างความรู้ความเข้าใจในระหว่างที่อ่าน เมื่อเกิดปัญหาในระหว่างการอ่านก็จะได้ไม่ทราบได้ว่าจะต้องนำความรู้มาใช้เมื่อใดและเมื่อใดควรจะปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ให้เข้ากับบริบทของบทอ่าน โดยผู้อ่านไม่ทราบว่าควรปรับอย่างไร ทั้งนี้อาจเกิดจากความซับซ้อนของภาษาในบทอ่าน ซึ่งทำให้ผู้อ่านพลาด ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านในลักษณะที่ผู้เขียนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เขียนใช้ภาษาที่ซับซ้อน มีการใช้ลักษณะของภาษาและวิธีการเขียนที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย ก็จะเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเห็นภาพรวมหรือจับประเด็นตามที่ผู้เขียนได้เจตนาไว้ จากรายงานผลการสอบของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2562 TOEFL (2020) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 29.20 เป็นวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ รวมไปถึงคะแนนการสอบ TOEFL ปี 2016 ได้รายงานคะแนนแต่ละด้านของผู้สอบชาวไทยว่า ด้านการอ่านและการพูดมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 19 TOEFL (2016) ยังมีผลคะแนนเฉลี่ยการสอบ TOEFL ของนักเรียนไทย ที่แสดงให้เห็นว่าศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมีค่าต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 450 คะแนน ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้าน ลาว กัมพูชา มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนไทย อยู่ที่ 500 คะแนน ส่วนประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย มีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 550 คะแนน ทำให้มีการเสนอให้มีการพัฒนาวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้น

ข้อมูลดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนที่ต้องการจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาแล้วก็ตามมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ จึงควรมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไปให้ดีขึ้น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนและพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงได้จัดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่อยู่ในกลุ่มวิชาภาษาตามหมวดการศึกษาทั่วไป จัดเป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนในทุกคณะ

จะต้องเรียน โดยมีคำอธิบายรายวิชาดังนี้ วิชาภาษาอังกฤษ มี 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับทักษะการฟังและการพูด ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนจากบทสนทนาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ส่วนทักษะการอ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการอ่าน โดยอ่านเรื่องแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านไปสู่ทักษะการเขียนได้ จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษในรายวิชาวรรณกรรมภาษาอังกฤษเบื้องต้นให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นั้น พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษ 4 ทักษะมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมาก สอดคล้องกับ วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์ (Wongkitrungreung & Jittareuk, 2012) พบว่า ผู้เรียนจะต้องมีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะในส่วนของรายวิชาด้านวรรณกรรมที่มีการบังคับในระดับอุดมศึกษาให้นักศึกษาได้เรียน 4 รายวิชา ยังจะต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อหาในหนังสือจากการสอนที่ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนอ่านเรื่องสั้น ผู้เรียนจะต้องใช้บทอ่านในการเรียนและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเท่านั้น ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้วิจัยได้สอบถามผู้เรียนในรายวิชาวรรณคดีอังกฤษเบื้องต้น 1553431 ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เช่น ความรู้ความเข้าใจในความหมายของวรรณกรรม ประเภทของวรรณกรรม เนื้อหา บทละคร ตัวละคร ฉาก โครงเรื่อง ลักษณะการวิเคราะห์ตัวละครต่าง ๆ แก่นเรื่อง เป็นต้น เกี่ยวกับการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาและผู้เรียนให้ข้อมูลว่า บทอ่านมีความยากเกินไป ไม่สามารถจับใจความหลักของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งผู้เรียนไม่รู้เทคนิคในการอ่านที่ช่วยย่นระยะเวลาหรือสรุปใจประเด็นความสำคัญของบทอ่านนั้นได้นอกจากนี้ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า ผู้เรียนชอบที่จะเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมเสริมร่วมจากการทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านได้มาก ซึ่งกิจกรรมเสริมที่ผู้เรียนให้ความสนใจ เช่น การอ่านแบบหารายละเอียด โดยสรุปหรือตั้งชื่อเรื่องใหม่ตามแนวความคิดหรือจากจินตนาการ อาจการอนุมานจากเรื่อง

ที่อ่านทั้งหมดหากพิจารณาจากธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่จะใช้การจินตนาการ การอนุมานจากสาเหตุและผลที่เกิดในบทอ่าน ดังนั้น การอ่านจึงมีความสำคัญต่อทักษะการคิด วิเคราะห์ ช่วยในการแสวงหาความรู้ ช่วยในการแปลความหมายที่ถูกต้อง และยังช่วยในการแก้ไขปัญหา จำเป็นต่อการเรียนรู้ในการดำรงชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่

การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) เป็นยุทธวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา วิธีการเรียนรู้ หรืออีกความหมายหนึ่งคือ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นหลักหรือจุดเริ่มต้น เพื่อกระตุ้นจิตใจ ใฝ่ความสนใจเพื่อเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นปัญหาที่ผู้เรียนให้ความสนใจ ต้องการแสวงหาคำตอบและหาเหตุผลมาแก้ปัญหาหรือทำให้ปัญหานั้นมีความสอดคล้อง ชัดเจน จนมองเห็นแนวทางแก้ไข ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถผสมผสานความรู้กันไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วัชรานเล่าเรียนดี (Laoreandee, 2005) และ Aydinli (2007) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เตรียมความพร้อม (Pre-teach) 2) นำเข้าสู่ปัญหาและคำศัพท์ (Introduce Problem and Vocabulary) 3) แบ่งกลุ่มและแนะนำแหล่งเรียนรู้ (Group Students, Provide Resource) 4) สังเกตการณ์และสนับสนุน (Observe and Support) 5) ติดตามและประเมิน (Follow up and Assess Progress) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอยู่ 2 ประการ ได้แก่ Barrows, Howard, Tamblyn (1980) กล่าวไว้ว่า 1) นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาการได้ตามความต้องการ 2) สร้างและพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นี้ ผู้สอนจะต้องจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกระตุ้นความรู้เดิม (Activation of Prior Knowledge) ความรู้เดิมของนักศึกษาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้มาก จึงควรกระตุ้นความรู้เดิมออกจาก

ความทรงจำของผู้เรียน ให้นำมาใช้ให้ได้มากที่สุดสำหรับเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้

2) เสริมความรู้ใหม่ที่เฉพาะเจาะจง (Encoding Specificity) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้เดิมมาเป็นฐานในการเรียนรู้ใหม่ จะช่วยให้เข้าใจข้อมูลที่เป็นความรู้ใหม่มากขึ้น ยังมีความคล้ายคลึงกันในสิ่งที่เรียนรู้ และสิ่งที่ประยุกต์ใช้มากเท่าไร ก็ยิ่งเรียนรู้ได้มากเท่านั้น นอกจากนั้นประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้ตรงกับสิ่งที่เขาต้องปฏิบัติในวิชาชีพ 3) ต่อเติมความเข้าใจให้สมบูรณ์ (Elaboration of Knowledge) ความรู้ความเข้าใจในข้อมูลต่าง ๆ จะสมบูรณ์ได้หากผู้เรียนจะมีโอกาสเสริมต่อความเข้าใจนั้น โดยการกระทำหลายอย่าง เช่น การตอบคำถาม การจดบันทึก การอภิปราย การสรุป และการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดการจดจำได้แม่นยำและสามารถนำออกมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว

จากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่สำคัญ ดังนี้ Oathamn and Shah (2013) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ทั้งนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการใช้ปัญหาเป็นฐานและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาความเข้าใจด้านเนื้อหาและนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการใช้ปัญหาเป็นฐานมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม และ Pagader and Read (2014) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานว่า สามารถนำมาใช้เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษได้หรือไม่และยังได้ศึกษาหาทั้งผลดี/ผลเสียของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและหาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย โดยได้ศึกษาข้อมูลจากงานวิจัยที่มีอยู่ พบว่า มีงานวิจัยจำนวนไม่มากที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย จากความสำคัญของปัญหาวรรณถึงแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นสิ่งที่สำคัญ จึงมีความสนใจที่จะนำเอาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นมา

ช่วยในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่าน วิเคราะห์ และเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการคิดวิเคราะห์ในระดับสูง เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การการคิดวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มีขั้นตอนความคิดที่มากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
2. เพื่อศึกษาการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน กระบวนการอ่าน กลวิธีการอ่าน และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้ดังนี้ แนวคิดในการอ่าน คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย ภาพ คำ ตัวอักษร และข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นมา เชื่อมโยงกับ Goodman, Watson, and Burke (1987) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อเดาความหมายของเนื้อเรื่องทั้งหมดในขณะที่อ่าน ซึ่งการอ่านเป็นกระบวนการเริ่มต้นด้วยการรับรู้ของสมองในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษร ผู้อ่านต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้าโดยการอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์ของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ Opitz and Ford (2001) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย โดยเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข่าวสาร และความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นลักษณะการสื่อความซึ่งกันและกัน โดยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านตัวอักษร ตามรูปแบบในการเขียนของแต่ละบุคคล ส่วนผู้อ่านก็จะพยายามถอดความจากตัวอักษรที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ซึ่งความสามารถ ใน

การถอดความนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เช่น ความคุ้นเคยในหัวข้อเรื่อง ความคิดที่สำคัญของเรื่อง ตลอดจนความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน เช่นเดียวกับ Morris and Stewart-Dore (1984) กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับข้อมูลข่าวสารที่ถูกนำเสนอ โดยผู้เขียนเป็นคนส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้น ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่าน ผู้อ่านจะต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้ Heilman, Blair, and Rupley (1994) ก็ได้ให้ความหมายของการอ่าน ว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งมีผลกับความพยายามในการแปลความสิ่งที่อ่าน เช่น ประสบการณ์และความคิดเดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน กลวิธีในการจดจำคำศัพท์ ความสามารถในการให้เหตุผล จุดประสงค์ของการอ่าน การกระตุ้น สิ่งแวดล้อม และความซับซ้อนของบทอ่าน อีกทั้ง Leu and Kinzer (1995) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับตัวอักษร ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการเรียนรู้ตอบสนอง ทำความเข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ความสามารถด้านภาษาเป็นปัจจัยสำคัญในการทำความเข้าใจ และตีความของสิ่งที่อ่าน เปลื้อง ณ นคร (Nakorn, 1999) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษร สัญลักษณ์ ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจความหมายและแปลสิ่งที่ได้รับรู้มา ซึ่งสิ่งที่ได้รับรู้นั้นเป็นความคิดที่ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเอง มาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ สมุทร เชนชาวนิช (Senchaovanit, 2003) ก็ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งมีกระบวนการถอดรหัสผู้เขียนจะอยู่ในฐานะของผู้อ่านที่รหัสความคิด (Encoder) ส่วนผู้อ่านจะเป็นผู้ถอดรหัสความคิด (Decoder)

สรุปได้ว่าการอ่าน คือ กระบวนการทำความเข้าใจในการสื่อสารของผู้อ่านและผู้เขียนที่เป็นผู้ส่งสาร เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำการถอดรหัสความคิด สติปัญญา

เพื่อพิจารณาทำความเข้าใจความหมายการทั้งจากอักษรหรือจากการออกเสียงตัวหนังสือ ซึ่งผู้อ่านสามารถพิจารณา จับใจความสำคัญจากข้อความได้โดยมีผู้เขียนเป็นผู้ส่งสารให้ผู้อ่าน ผ่านตัวหนังสือเพื่อทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวจากตัวเนื้อหาด้วยตนเองหรือใช้ประสบการณ์รวมทั้งความรู้เดิมในการเรียนรู้ตอบสนองทำความเข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ร่วมด้วย ดังนั้น การอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมนุษย์ที่อยู่ในทุกช่วงวัยของการศึกษานั้นเอง ซึ่งการอ่านนั้นช่วยสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์เนื่องจากมนุษย์จำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งการอ่านช่วยสนองตอบต่อข้อสงสัยได้ เช่น การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรืออ่านความรู้ผ่านหนังสือและข้อมูลออนไลน์ ฉะนั้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ จึงได้ทำการวิจัยการอ่านเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการค้นคว้าหาความรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนนักศึกษาที่ประสบกับสถานการณ์ของการแพร่ระบาดไวรัสโควิด -19 ยิ่งทำให้ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจอย่างมากและเพื่อหวังว่าจะเป็นประโยชน์และคุณค่าในการพัฒนามนุษย์ทุกช่วงวัยให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างแท้จริงเพื่อเป็นกำลังและพัฒนาประเทศชาติในอนาคตอีกด้วย

ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ขั้นตอนในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Aydinli (2007) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมพร้อม ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนแก่ผู้เรียน
- 2) ขั้นนำเข้าสู่ปัญหาและคำศัพท์ที่สามารถนำไปแก้ปัญหาได้ ในที่นี้รวมถึงการเสนอคำศัพท์รูปภาพหรือวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะต้องแก้
- 3) ขั้นแบ่งกลุ่มและแนะแหล่งเรียนรู้ เช่น การหาบทอ่านจากหนังสือ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร เป็นต้น
- 4) ขั้นสังเกตการณ์และสนับสนุน ผู้สอนทำหน้าที่คอยชี้แนะและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปราย เสนอความคิดเห็นได้อย่างอิสระ และนำไปสู่การประเมินผลใน

ที่สุด 5) ขึ้นติดตามและประเมิน ผู้สอนติดตามผลการแก้ปัญหา และผู้เรียนได้สร้าง
ชิ้นงานขึ้นมาและประเมินผล

ศาสตรา สหสัทศน์ และคณะ (Sahattad et al., 2014) ได้กล่าวว่า
ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักมี ดังนี้

1. ทำความเข้าใจศัพท์และความหมายต่าง ๆ ของถ้อยคำ แนวคิดและ
มโนทัศน์ต่าง ๆ ให้ชัดเจนโดยอาศัยความรู้พื้นฐาน
 2. ระบุประเด็นปัญหาตามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อปัญหาที่ถูกต้อง
และสอดคล้องกัน
 3. วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์โดยใช้ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
และมีวิจารณ์ญาณ
 4. ตั้งสมมติฐานโดยกำหนดกลไกอย่างสมเหตุสมผล
 5. จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน นำมาพิจารณาเพื่อหาข้อยุติ
สมมติฐานที่ปฏิเสธได้
 6. สร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์
สมมติฐาน
 7. หาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอื่นนอกจากตำราเอกสารต่าง ๆ ทาง
วิชาการและผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 8. รวบรวม สังเคราะห์ ข้อมูลใหม่ที่ได้พร้อมกับทดสอบสมมติฐานที่
กำหนดไว้ นำมาเสนอต่อสมาชิกกลุ่มเพื่อตรวจสอบยืนยันของข้อมูล
 9. สรุปข้อมูลใหม่ที่ได้จากการศึกษา รวมทั้งแนวทางในการนำความรู้
และหลักการนั้น ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ทั่วไปได้ เชื่อมโยงกับ วัชร
เล่าเรียนดี (Laoreandee, 2005) ได้สรุปแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการ
เรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานได้ ดังนี้
- 1) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เผชิญกับปัญหา ได้แสวงหาค้นพบ
ปัญหาด้วยตนเอง (จัดสถานการณ์ บทบาทสมมติ เรื่องสั้น หรือใช้วีดิทัศน์)

- 2) จัดกลุ่มนักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ (3-5 คน) ให้ได้ร่วมมืออภิปราย แสดงความคิดเห็น เพื่อทำความเข้าใจกับปัญหาให้ชัดเจน
 - 3) ให้นักเรียนถามคำถามในเรื่องที่เขาสงสัย ไม่รู้ หรือไม่เข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหา (ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนถามคำถาม)
 - 4) นักเรียนร่วมกันคิดหาวิธีการแก้ปัญหา วางแผนปัญหา และระบุ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้
 - 5) นักเรียนร่วมกันแสวงหาความรู้และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา
 - 6) นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหา หาคำตอบของปัญหาที่เลือก และนำเสนอผลการเรียนรู้หรือผลการแก้ปัญหาอาจนำเสนอในรูปแบบโครงงาน การแสดง นิทรรศการ แสดงผลงาน และผลการค้นหา คำตอบของปัญหา
 - 7) ร่วมกันประเมินผลการทำงานกลุ่มและผลงานกลุ่ม นำเสนอข้อเสนอแนะในการพัฒนาการเรียนรู้ต่อไป
- ทั้งนี้ ยังมีการจัดรูปแบบกระบวนการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบ 9 ขั้นตอน คือ
- 1) อ่านสถานการณ์โดยละเอียดทำความเข้าใจกับคำ และความหมายของคำในสถานการณ์ โดยอาศัยความรู้พื้นฐานของสมาชิกภายในกลุ่ม หรือตำรา เอกสาร
 - 2) นิยามปัญหา หรือระบุสถานการณ์ โดยแสวงหาความคิดเห็นแบบระดมสมองอย่างมีเหตุผลและวิจารณ์ญาณ
 - 3) วิเคราะห์ปัญหา หรือสถานการณ์ โดยแสวงหาความคิดเห็นระดมสมองอย่างมีเหตุผลและวิจารณ์ญาณ
 - 4) ตั้งสมมติฐาน โดยพยายามตั้งสมมติฐานให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
 - 5) จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน พิจารณาข้อยุติสำหรับสมมติฐานที่ปฏิเสธได้

6) กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้จากสมมติฐาน ที่ได้เลือกไว้
พิจารณาว่าต้องหาความรู้เรื่องอะไรบ้าง

7) ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากภายนอกกลุ่ม เช่น เอกสาร
ตำรา ผู้เชี่ยวชาญ

8) สังเคราะห์ ค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติมจากภายนอกกลุ่ม เช่น
เอกสาร ตำรา ผู้เชี่ยวชาญ

9) สรุปการเรียนรู้หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา
โดยนำความรู้มาเสนอต่อสมาชิก และการจัดรูปแบบกระบวนการ
เรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 10 ขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้เรียนเผชิญปัญหาที่คลุมเครือ

2) ผู้เรียนถามคำถามในสิ่งที่สนใจในสถานการณ์โดยใช้ IPF
question (I-Interesting question, P-Puzzling question และ F-Important
answers to find)

3) การดำเนินการค้นหาเริ่มจากคำถาม IPD

4) เขียนแผนผังการค้นปัญหา และจัดลำดับความสำคัญ

5) การสำรวจปัญหา/สับสน เพื่อช่วยกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่ม

6) การวิเคราะห์ ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการวิเคราะห์ผล ขณะเดียวกัน
ครูจะมีหน้าที่ถามคำถาม แนะนำ และแนะนำวิธีวิเคราะห์ข้อมูล

7) การเรียนรู้ซ้ำ เสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้ต่อกันเกิดความเข้าใจใหม่และ
นำไปใช้แก้ปัญหาและนิยามปัญหา ถ้าไม่ชัดเจน ให้ไปเรียนรู้เพิ่มเติม

8) การสร้างแนวคำตอบและข้อแนะนำ สร้างจากผลลัพธ์ที่ได้

9) สื่อความหมายผลลัพธ์ที่ได้

10) การประเมินผล โดยครู ผู้เรียน และเพื่อน สรุปได้ว่า ขั้นตอนใน
การเรียนการสอนภาษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น ส่วนใหญ่จะเน้นที่การกำหนด
ปัญหา หาแหล่งความรู้ที่สามารถนำผู้เรียนไปสู่กระบวนการและหาคำตอบของ

ปัญหา เน้นการทำงานเป็นกลุ่มและการประเมิน และในงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อ้างอิงขั้นตอนในการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การวิจัยครั้งนี้ ได้มีรูปแบบการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วัชร่า เล่าเรียนดี (Laoreandee, 2005) ได้ให้แนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดังนี้

- 1) ให้เสนอรายงานการดำเนินการแก้ปัญหาทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม
- 2) ตรวจสอบบันทึกการเขียนผลการเรียนรู้ของตนเองของนักเรียนแต่ละคน
- 3) ใช้แบบประเมิน โดยให้เพื่อนประเมินกันและกันซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์

การประเมินให้ชัดเจน

- 4) ใช้แบบสังเกตประเมินผลระหว่างการเรียนรู้
- 5) ทดสอบด้วยการให้วิเคราะห์ปัญหา คิดหาแนวทางแก้ปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหา เป็นราย บุคคลโดยกำหนดปัญหาให้ปฏิบัติตามขั้นตอน
- 6) สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล
- 7) ใช้ข้อสอบ

ดังนั้น การวัดและประเมินผลโดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น สามารถกระทำได้หลากหลายขั้นตอนทั้งการเสนอรายงาน ตรวจสอบบันทึกการเขียน ใช้แบบประเมินโดยให้เพื่อนประเมินกันและกันแบบสังเกต ให้วิเคราะห์ปัญหา สัมภาษณ์เป็นรายบุคคลและการใช้ข้อสอบ แต่ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องระมัดระวังในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยคำนึงถึงข้อดีและข้อเสียของการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเสมอ

ข้อดีและข้อเสียของการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงข้อดีและข้อเสียของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้ ศาสตรา สหัทธกัน และคณะ (Sahattad et al., 2014) กล่าวถึงข้อดีและข้อเสียของการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน คือ

ข้อดี คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาโดยตรง ทำให้พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา สามารถเชื่อมโยงไปสู่การแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้ พัฒนาทักษะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พัฒนาทักษะในการเรียนรู้ รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์ ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ซึ่งในหลักสูตรไม่ได้เปิดโอกาสให้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้อย่างมีโครงสร้างง่ายต่อการระลึกได้และการนำมาใช้

ข้อเสีย คือ ผู้สอนจะต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนใหม่ ต้องมีการอบรมก่อนที่จะวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้สอนต้องมีความชำนาญในการเตรียมและเลือกสื่อการเรียนทั้งที่เป็นเอกสารโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ จึงทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ห้องเรียนต้องมีห้องประชุมกลุ่มย่อย ห้องสมุด อุปกรณ์ช่วยสอน

ดังนั้น ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คือ ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้แบบการแก้ปัญหาโดยตรงและสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของตนเองได้เป็นอย่างดีส่งเสริมให้ผู้เรียนต้องสืบค้นหาข้อมูลด้วยตนเอง รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่นทำให้ผู้เรียนรู้จักการแบ่งงานและการรับผิดชอบตามที่ตนและข้อเสีย คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานต้องใช้เวลายาวนาน เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความชำนาญ นอกจากนี้ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่ทันสมัยทันเหตุการณ์เสมอ รวมทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อในการสอนต่าง ๆ จะต้องมีความพร้อมจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ข้อดีและข้อเสียจึงเห็นว่าการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมาเป็นแผนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เนื่องจากกระบวนการของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้นเกี่ยวข้องกับการ

วิเคราะห์แก้ปัญหาและยังช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษร่วมด้วยการแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาวรรณคดีเบื้องต้น (Introduction to Literature) รหัสวิชา 1553431 ซึ่งได้มาจากตารางกำหนดขนาดของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตัวแปรตาม คือ ทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษและการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 12 คาบเรียน คาบละ 50 นาที ซึ่งเป็นการเรียนในชั้นเรียน 2 คาบ และค้นคว้าด้วยตนเอง 1 คาบ ต่อหนึ่งสัปดาห์ เป็นเวลาทั้งหมด 12 สัปดาห์ ทั้งนี้ระยะเวลาดังกล่าวไม่ได้รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มีทั้งหมด 2 ส่วน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนบทวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบความสามารถทางการอ่านของนักศึกษาก่อนและหลังใช้แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากข้อคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมและด้านประโยชน์ที่ได้รับ และประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ สำหรับเกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ยแบบสอบถาม มีการจัดช่วงและค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ยตามสูตรอันตรภาคชั้น ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น เท่ากับ 0.80 ได้จัดช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ 1.00 – 1.80 ระดับน้อยที่สุด, 1.81 -2.60 ระดับน้อย, 2.61 – 3.40 ระดับปานกลาง, 3.41 – 4.20 ระดับมาก, และ 4.21 – 5.00 ระดับมากที่สุด ตามลำดับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ได้ค่า (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 เท่ากับ 0.91 และปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรคำนวณหาความเชื่อมั่น คือ สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของ เครื่องมือ เท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงอธิบายกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน ถึงวิธีการสอนและการประเมินผลการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2. ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนหลังจากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจและบันทึกคะแนนของนักศึกษารายบุคคล

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่เตรียมไว้

4. ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับข้อสอบที่วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ตรวจและบันทึกคะแนนของนักศึกษารายบุคคลแล้วนำมาวิเคราะห์เชิงสถิติของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

5. ผลการวิจัย

การวิจัยนี้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Table 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อน – หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.
ก่อนเรียน	60	34.16	0.62
หลังเรียน	60	45.78	0.71

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คะแนนทดสอบหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ย 45.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 มากกว่าคะแนนทดสอบก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ส่วนที่ 2 ผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Table 2 การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<u>ด้านเนื้อหา</u>			
1. ความน่าสนใจของบทอ่าน	4.12	0.49	มาก
2. มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน	4.20	0.56	มาก
3. ความยาก/ง่ายเนื้อหาในบทอ่าน	3.98	0.65	มาก
4. ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.34	0.63	มากที่สุด
5. แบบฝึกหัดที่ให้ทำหลังกิจกรรมการอ่านไม่ยากจนเกินไป	3.54	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย	4.03	0.58	มาก
<u>ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม</u>			
6. กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนทำให้เข้าใจประเด็นของปัญหาชัดเจน	4.16	0.53	มาก
7. เทคนิคที่สอนเพื่อพัฒนาการอ่านช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น	4.32	0.56	มากที่สุด
8. แบบบันทึกในการอ่านช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทอ่านมากขึ้น	4.01	0.71	มาก
9. กิจกรรมกลุ่มช่วยเพิ่มทักษะการเข้าใจในบทอ่านมากขึ้น	4.04	0.74	มาก
10. การทำแบบฝึกหัดช่วยให้นักศึกษาหาคำตอบเพื่อแก้ไขปัญหาได้ดียิ่งขึ้น	3.93	0.70	มาก

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
รวมเฉลี่ย	4.09	0.65	มาก
<u>ด้านประโยชน์ที่ได้รับ</u>			
11. การจัดการเรียนรู้มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านมากขึ้น	3.76	0.71	มาก
12. การทำแบบฝึกช่วยพัฒนาการเดาคำศัพท์จากบริบทในการอ่านได้ดีขึ้น	3.58	0.70	มาก
13. กิจกรรมกลุ่มที่มีการแสดงความคิดเห็นช่วยให้ นักศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี	4.43	0.55	มากที่สุด
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยเพิ่มทักษะในการหาบทอ่านจากแหล่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	4.20	0.62	มาก
15. นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.74	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย	3.94	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.96	0.62	มาก

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.62) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นรายข้อ พบว่า 1. ด้านเนื้อหาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = 0.58) ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X}$ = 4.34, S.D. = 0.63) 2. ด้าน รูปแบบการจัดกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09, S.D. = 0.65) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เทคนิคที่สอนเพื่อพัฒนาการอ่านช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.56) และ 3. ด้านประโยชน์ที่จะได้รับในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.63) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมกลุ่มที่มีการแสดงความคิดเห็นช่วยให้ นักศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.55)

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนของทุกคน มีคะแนนแตกต่างจากหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างหลังจากได้รับการฝึกทักษะในการอ่าน สูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนได้รับการฝึก โดยคะแนนก่อนฝึกมีคะแนนสูงสุด 42 คะแนน ต่ำสุด 18 คะแนน ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 34.16 และหลังการฝึกมีคะแนนสูงสุด 56 คะแนน ต่ำสุด 32 คะแนน ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 45.78 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนในการเรียนการสอนตรงตามการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ถูกต้องมีการเตรียมพร้อมก่อนนำเข้าสู่บทเรียนโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่คุ้นเคยหรือประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจปัญหาของบทเรียนและมีการนำเสนอคำศัพท์ยากในแต่ละบทเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นตอนระหว่างอ่าน ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมผู้เรียนให้เรียนรู้เทคนิคการอ่านในทุกบท มีการสอนเทคนิคการอ่านต่าง ๆ เช่น การอ่านอย่างรวดเร็ว (scanning) และการอ่านแบบข้าม (skimming) การหาประโยคใจความสำคัญของย่อหน้า การเดาคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น ในขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านแก่ผู้เรียนนี้จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน และเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการไปอ่านบทอ่านเพื่อค้นหาคำตอบในประเด็นปัญหาของกลุ่มในลำดับต่อไป สอดคล้องกับ วิชชุตา ขำประถม (Khumphratom, 2011) ได้กล่าวถึงคำสำคัญของทักษะการอ่านว่า

กระบวนการอ่านนั้นผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจลำดับเหตุการณ์ในบทอ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจสามารถตีความบทอ่านได้ สอดคล้องกับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของ ศาสตรา สหัทธกัน และคณะ (Sahattad et. al, 2014) ซึ่งกล่าวไว้ว่าผู้เรียนจะได้ฝึกแก้ปัญหาและหาความรู้ ทำความเข้าใจในข้อมูลต่าง ๆ ได้ หากผู้เรียนจะมีโอกาสเสริมต่อความเข้าใจนั้น โดยการกระทำหลายอย่าง เช่น การตอบคำถาม การจดบันทึก การอภิปราย การสรุปและการทดสอบสมมติฐานซึ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดการจดจำได้ดีและสามารถนำออกมาใช้ได้อย่างรวดเร็วเมื่อผู้เรียนไปหาข้อมูลแล้วนำมารวบรวมกับทุกคนในกลุ่มเพื่อช่วยกันหาคำตอบหรือแนวทางแก้ไขปัญหา ผู้เรียนก็สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ได้อย่างสมเหตุสมผล ขึ้นหลังการอ่านผู้เรียนจะต้องทำหนึ่งชิ้นงานในท้ายบทแต่ละบทรวมไปถึงผู้เรียนได้นำภาษาอังกฤษได้ในหลาย ๆ ทักษะอีกด้วย เนื่องจากชิ้นงานนั้นมีความแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการพูดนำเสนอบทอ่านหรือการสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นในเนื้อหาที่อ่าน เป็นต้น ฉะนั้นเมื่อถึงขั้นหลังอ่านในแต่ละบทนอกจากผู้เรียนจะสามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้แล้ว ผู้เรียนยังสามารถถ่ายทอดความรู้ไปใช้ในชิ้นงานนั้น ๆ ได้อีกด้วย สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของ Barrows and Kelson (1995) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้เป็นผลมาจากกระบวนการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบได้ด้วยตนเอง ซึ่งปัญหานั้น เป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องพบและปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งเกิดจากการแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน เสนอแนะและอำนวยความสะดวกในการเรียน ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน

1.2 ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มช่วยให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน ครื้นเครง ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม รวมถึงมีการแบ่งภาระงานไปทำในปริมาณที่เท่า ๆ กัน ไม่มีการนำงานไปไว้กับผู้เรียนคนใดคนหนึ่งเป็นหลัก สอดคล้องกับ วัชรนา เล่าเรียนดี (Laoreandee, 2005) ได้กล่าวถึงบทบาทผู้เรียน

ไว้ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ผู้เรียนจะเกิดความต้องการที่จะแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหา ดังนั้น ลักษณะของผู้เรียนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานและประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา ผู้เรียนจะได้พัฒนาความสามารถในการติดต่อผู้อื่น (Communication) โดยการติดต่อสื่อสารจะถูกใช้ในการทำงานกลุ่มย่อย การติดต่อ สื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้งานสัมฤทธิ์ผลได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบรรยากาศในการทำงานกลุ่มสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความคิดใหม่ ผู้สอนสังเกตเห็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนรูปแบบระบบออนไลน์ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ในปัจจุบัน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการจัด กิจกรรม และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีกิจกรรมที่ดำเนินโดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 7 บทเรียน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ระหว่าง 4.26 - 4.63 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้นเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนมีความ สนใจในการแก้ปัญหา เนื่องจากปัญหาที่ผู้เรียนต้องเผชิญในแต่ละบทล้วนเป็นสถานการณ์ และบริบทที่สามารถพบเจอได้จริงในชีวิตประจำวัน จากแบบสอบถามความคิดเห็นข้อที่ 13 กิจกรรมกลุ่มที่มีการแสดงความคิดเห็นช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.63 แสดงให้ เห็นว่าผู้เรียนนั้นได้ใช้ทักษะในการแก้ปัญหาจากขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ศาสตรา สหสัทศน์ และคณะ (Sahattad et al., 2014) และ Barrows and Kelson (1995) การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการสำหรับสร้างหลักสูตรโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นและมุ่งประเด็นที่กิจกรรมการแก้ปัญหาของผู้เรียน จากการสังเกตในห้องเรียน ผู้เรียนจะปรึกษากันในกลุ่ม ถึงประเด็นปัญหา

ต่าง ๆ และจะสอบถามจากความถนัดของแต่ละคนว่าใครสามารถหาปัญหาประเด็นใดไปหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อหาคำตอบ ผู้เรียนมีการแบ่งประเด็นปัญหากันด้วยเหตุผลและความสนใจทำให้การได้ข้อมูลกลับมาในแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ในที่สุด

2.2 เนื้อหาที่อยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น ไม่ยากจนเกินไปและอยู่ในความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากเป็นปัญหาที่ผู้เรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เช่น ผู้เรียนได้ทำการอ่านเรื่องสั้น “The Necklace” ที่ตัวละครชื่อ Matide ทำงานเป็นเวลา 10 ปี เพื่อใช้หนี้ให้กับเจ้าของสร้อยเพชรที่ตนยืมมาใส่เพื่อไปงานเลี้ยงตกหล่นหายในระหว่างงานสังสรรค์ ความจริงพบว่า สร้อยเพชรที่ยืมมานั้นเป็นของปลอม เหตุการณ์ในเรื่องนี้ ทำให้ผู้อ่านได้ขบคิดที่ดีในการใช้ชีวิตประจำวันว่าจะต้องมีความคิดรอบรอบ วิเคราะห์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีความรู้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง จากแบบสอบถามความคิดเห็นข้อที่ 4 ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนพอใจกับกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมโดยในแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยจะมีการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนโดยเสนอเทคนิคการอ่านก่อนที่จะได้อ่านบทอ่าน ผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนใช้เทคนิคการอ่านในบทอ่านของแต่ละบท รวมไปถึงแบบฝึกหัดคำศัพท์ที่เป็นการเดาคำศัพท์จากบริบทที่ผู้เรียนได้ทำก่อนเข้าสู่บทเรียน ซึ่งเป็นผลดีทำให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์บางคำในบทอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้มากขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ วิชชุดา ขำประถม (Khumpratom, 2011) การอ่านเพื่อความเข้าใจจะประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ หลายระดับ แม้ว่าผู้เชี่ยวชาญจะมีเกณฑ์ในการแบ่งทักษะย่อยที่แตกต่างกัน แต่โดยรวม แล้วเนื้อหาของทักษะย่อยนั้นล้วนมีความคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นทักษะที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการหาความสำคัญของเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ การตีความ หรือการใช้ความรู้เดิมมาช่วยประกอบในการอ่านเรื่อง เป็นต้น ทั้งนี้ความเข้าใจในการอ่านนั้นสามารถแบ่งระดับได้หลายระดับ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านตั้งแต่ระดับเบื้องต้นไปสู่ระดับขั้นสูง

2.3 มีการสอนเทคนิคเพื่อพัฒนาการอ่านแก่ผู้เรียนในแต่ละบท ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่เพิ่มขึ้นได้ จากแบบสอบถามความคิดเห็นข้อที่ 7 เทคนิคที่สอนเพื่อพัฒนาการอ่าน ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.52 ในด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจ ความสำคัญในการอ่าน ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการอ่าน เช่น การอ่านแบบ scan การอ่านแบบ skim การหาประโยคใจความสำคัญ และการหา ส่วนประกอบย่อยของย่อหน้า เป็นต้น เทคนิคเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถ จับประเด็นในบทอ่านได้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์บทอ่านที่ตนเองได้พบเจอ ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถนำเทคนิคการอ่านที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับ ชีวิตประจำวันของตนเองสามารถเลือก แยกแยะ และ วิเคราะห์บทอ่านที่ตนเองได้ สอดคล้องกับความ สำคัญของการอ่าน Harris (1969) ความสามารถในการระบุ จุดประสงค์ของผู้เขียนและใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน ความสามารถทำความเข้าใจความคิยย่อยและสามารถสรุปและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ Coedy (1981) การนำกลวิธีในการอ่านมาใช้ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อย ของความสามารถในการอ่านและเป็นวิธีที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เป็นทักษะทางด้านภาษาทั่ว ๆ ไป

จากตารางการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นทั้ง 15 ข้อ พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.63$ เรื่อง การทำกิจกรรม กลุ่มที่มีการแสดงความคิดเห็นช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ วัชรรา เล่าเรียนดี (Laoreandee, 2005) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นตัวกระตุ้น เมื่อเกิดปัญหา ผู้เรียนจะต้องการแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหา ผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นจากการทำงานกลุ่มย่อย ซึ่งบรรยากาศในการทำงานกลุ่มช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความคิดใหม่ การติดต่อสื่อสารจะมีประสิทธิภาพช่วยให้งานสัมฤทธิ์ผลได้ และด้านเนื้อหา

มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.44$ เรื่อง ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน อาจจะเป็นเพราะความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น คำศัพท์ การแปลความหมาย จึงทำให้ผู้เรียนใช้เวลานานกว่าที่กำหนด สอดคล้องกับ บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (Chatvirot, 2006) ให้ทัศนะว่า ความรู้เรื่องภาษา ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องในรูปแบบของคำ ความหมาย โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

7. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ไปสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่าน ให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะภาษาด้านอื่น ๆ ได้ นอกจากทักษะการอ่าน ทั้งทักษะการฟัง การพูด และการเขียน เช่น การพูดนำเสนอ การพูดแสดงความคิดเห็น การเขียนสรุปใจความสำคัญ เป็นต้น ทั้งนี้ตลอดทั้งการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนจากการทำกิจกรรม พบว่าผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ร่วมด้วย

References

- Aydinli, J. W. (2007). **Problem - based learning and adult english language learners**. CAELA Brief.
- Barrows, H., & Kelson, A. C. (1995). **Problem-based learning in secondary education, problem-based learning institute**. Springfield,IL: Springfield,IL.
- Barrows, H., Howard, S., & Tamblyn, M. (1980). **Problem- based learning: an approach to medical education**. New York: Springer.

- Chatvirot, B. (2006). **Teaching of English**. Bangkok: Pattanasueksa. (In Thai)
- Coedy, J. (1981). **A Psycholinguistic model of the ESL reading**. Rowley, Massachusettes: Bury House.
- Goodman, Y. M., Watson, D., & Burke, C. (1987). **Reading miscue inventory: alternative procedures**. New York: Richard C, Owen Publisher, Inc.
- Harris, Larry, A., Smith, & Carl, B. (1976). **Reading instruction diagnostic teaching in the classroom (Vol.2)**. New York: Holt, Rinchart and Winston.
- Heilman, A. W., Blair, T. R., & Rupley, W. H. (1994). **Principles and practices of teaching reading (Vol.8)**. New York: Macmillan College Publishing Company.
- Khumpratom, V. (2011). **Development English reading skill by metacognition strategy for first-year students, Faculty of Engineering and Industrial Technology, Silpakorn University**. Master's Thesis, Silpakorn University. (In Thai)
- Krejcie, R.V. and Morgan D.W. (1970). "Determining sample size for research activities". **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Laoreandee, V. (2005). "Future problems solving: tactics learning to supporting of thinking skill. **Educational Research Journal**, 2(2) pp. 43-53. (In Thai)
- Leu, D. J. & Kinzer. (1995). **Effective reading instruction**. K-8. New Jersey: Prentice-Hall. Inc.

- Ministry of Education. (2016). **Policy the Reform of Teaching**. Bangkok: Jamjuree product. (In Thai)
- Morris, A. & Stewart-Dore, N. (1984). **Learning to learn from text**. Singapore: Addison Wesley Publishing Company.
- Nakorn, N. P. (1999). **Art of reading, reading efficiency method**. Bangkok: Khaofang. (In Thai)
- Oathamn, N. & Shah, M. I. (2013). **Problem-based learning in the English language classroom**. English Language Teaching, 6.
- Opitz, M. , & Ford, M. (2013). **Reaching readers: flexible and innovative**. Portsmouth, NH: Heineman.
- Pagader, L. & Read, J. (2014). **Is Problem-Based Learning (PBL) an effective teaching method?**. Sweden: Institute of Kultur Och Kommunikation.
- Peanjud, T. (2004). **Development computer for English learning technique course English 1 for first-year student, Faculty of Engineering and Industrial Technology, Silpakorn University Sanam Chan Campus Nakhonpatom Province**. Bangkok: Silpakorn University. (In Thai)
- Sahattad, S. et al. (2014). **Development English learning in English seminar by problem-based learning for first-year junior guide as English seminar for preparation ASEAN economic community**. Master's thesis, Rajamangala University of Technology Isan. (In Thai)
- Senchaovanit, S. (2003). **English reading technique for knowledge**. Bangkok: Tammasat University Publisher. (In Thai)
- TOEFL. (2016). **Thais scores lowest in TOEFL**. Retrieved from Thais

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2565

scores lowest in TOEFL.

TOEFL. (2020). **Thais scores lowest in TOEFL**. Retrieved from Thais

scores lowest in TOEFL.

Wongkitrungrung, W. & Jittareuk, A. (2012). **A new of future skill:**

education for 21th century. Bangkok, Open-world. (In Thai)